

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

วิชาชีพพยาบาล เป็นวิชาชีพที่ให้บริการที่จำเป็นแก่สังคม มีความเกี่ยวข้องกับโดยตรงต่อสุขภาพอนามัยและความปลอดภัยของชีวิตประชาชน ดังนั้นหากบุคลากรพยาบาลคอยความสามารถ สุขภาพอนามัยของประชาชนก็จะเสื่อมลง ซึ่งนับเป็นการสูญเสียกำลังทางเศรษฐกิจ ส่งผลกระทบต่อการพัฒนาประเทศ ด้ยความสำคัญ ดังนั้นการ ผลิตบุคลากรพยาบาลที่มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาลและให้บริการ สังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพจึง เป็นความจำเป็นอย่างยิ่ง

การศึกษาพยาบาลเป็นการศึกษาที่มีทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติควบคู่กันไป ตลอดหลักสูตร การศึกษาภาคปฏิบัติเป็นการนำวิชาการต่าง ๆ ที่เรียนมาแล้วในภาคทฤษฎีมาให้การพยาบาลแก่ผู้รับบริการ ในสภาพที่แท้จริง ซึ่งอาจจะเป็นในชุมชน หรือในหอผู้ป่วย ทศนา บุญทอง (2522 : 19) กล่าวว่า หอผู้ป่วย คือ หอทดลองปฏิบัติการ ของนักศึกษาพยาบาลที่จะช่วยเพิ่มพูนความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ทำให้นักศึกษาพยาบาลสามารถแก้ปัญหาทางการพยาบาลและสนองความต้องการ ของผู้ป่วยได้ทุกด้าน

ปัญหาการ จัดประสบการณ์ในหอผู้ป่วยให้แก่ นักศึกษาพยาบาลในปัจจุบัน คือ การขาดการประสานงานกันระหว่างฝ่ายบริการพยาบาลและฝ่ายการศึกษาพยาบาล ซึ่งเป็นปัญหาที่ควรร่วมกันขจัด (วิเชียร ทวีลาภ 2521 : 493) โครงสร้าง การจัดรูปแบบการศึกษาพยาบาลและบริการพยาบาลร่วมกันในคลินิกไม่มีระบบอย่างแท้จริง (สมจิต หนูเจริญกุล , ในกองการพยาบาล, จัดพิมพ์ 2522 : 109) ฝ่ายบริการ ไม่เข้าใจวัตถุประสงค์และเป้าหมายการจัดโปรแกรมการศึกษา เพราะทางฝ่ายการศึกษาไม่ใคร่แจ้งหรือทำความเข้าใจให้ถูกต้อง เป็นผลให้ทัศนคติของ

นักศึกษาพยาบาลที่มีต่อการเรียนการสอนในหอผู้ป่วยและการให้คุณค่าในเรื่องการศึกษาเบนออกไปจากมาตรฐานที่โรงเรียนกำหนดไว้ (กุลยา ตันติขลาชีวะ 2525 : 129)

ได้มีผู้ศึกษาเกี่ยวกับความคิดเห็นและปัญหาของการฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล โดยสอบถามจากนักศึกษาพยาบาลปี 2 และปี 3 นักศึกษาพยาบาลส่วนใหญ่มีความเห็นว่า พยาบาลไม่ให้ความร่วมมือในการฝึกงานของนักศึกษาพยาบาล มอบหมายงานให้นักศึกษาพยาบาลรับผิดชอบมากเกินไป (กนกพร สุคำวัง 2522 และ พิกุล พรหมปัญญา 2522) เมื่อมอบหมายงานให้นักศึกษาพยาบาลแล้วไม่ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง ไม่เป็นกันเองกับนักศึกษาพยาบาล ทำให้ไม่กล้าปรึกษาเมื่อมีปัญหาที่ตัดสินใจไม่ได้ (พิกุล พรหมปัญญา 2522) นอกจากนี้ นักศึกษาพยาบาลยังได้เสนอแนะอีกว่าทั้งหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ ควรให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด อีกด้วย (สุพร พูลสุข 2515)

ปัญหาที่เกิดขึ้นดังกล่าวข้างต้น แสดงให้เห็นช่องว่างระหว่างฝ่ายการศึกษาและฝ่ายบริการ จึงควรที่จะพัฒนาโครงสร้างการเรียนรู้อะการบริการพยาบาลในระดับคลินิกร่วมกัน เพราะการศึกษากฎปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลจะประสบความสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อได้รับการนิเทศที่ดี ได้รับการแนะนำตรวจรายงานจากครูพยาบาลอย่างใกล้ชิด (WHO 1966 : 103-104) ซึ่งแท้ที่จริงแล้วความร่วมมือจากหัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาล ทั้งนี้เพราะว่าอาจารย์พยาบาลนิเทศนักศึกษาพยาบาลได้ไม่ทั่วถึง (สมคิด รักษาสิทธิ์ และ ประนอม โอบกานนท์ 2525 : 31) และเนื่องจากฝ่ายการศึกษาพยาบาลอยู่ในฐานะผู้ผลิตบุคลากรพยาบาล และฝ่ายบริการพยาบาลอยู่ในฐานะผู้ใช้บุคลากรพยาบาล จึงจำเป็นต้องร่วมมือกันเพื่อผลิตนักศึกษาพยาบาลให้เป็นพยาบาลที่ดี มีความรู้ ความสามารถในการปฏิบัติการพยาบาล มีจริยธรรมในวิชาชีพตรงตามความต้องการของแหล่งบริการพยาบาลที่พยาบาลใหม่จะไปปฏิบัติงาน

ฉะนั้น พยายามประจำการซึ่งอยู่ใกล้ชิดกับนักศึกษาพยายามลดน้อยลง
 เกือบตลอดเวลา ในฐานะหัวหน้าเวร หรือหัวหน้าทีมการพยายาม จึงต้องนิเทศ
 นักศึกษาพยายามผู้เป็นสมาชิกในทีมการพยายามแทนอาจารย์พยายาม ในกรณีที่
 ไม่มีอาจารย์พยายามขึ้นมาทำการนิเทศ (พรจันทร์ สุวรรณชาติ 2527 ก: 1)
 ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่รับผิดชอบอย่างหนึ่งของพยายามประจำการที่ได้รับมอบหมายจาก
 หัวหน้าหอผู้ป่วย (กองงานวิทยาลัยพยาบาล 2525 : 1 และกองการพยาบาล
 2527 : 13-14) แต่เนื่องจากพยายามประจำการมีหน้าที่หลักคือ ให้บริการพยาบาล
 แก่ประชาชน อาจทำการนิเทศนักศึกษาพยาบาลได้ไม่เต็มที่ เป็นเหตุให้วัตถุประสงค์
 ของการศึกษายามบาลเบี่ยงเบนไป และกระทบกระเทือนถึงคุณภาพและมาตรฐานทาง
 วิชาชีพด้วย ผู้วิจัยซึ่งเป็นพยายามประจำการได้ตระหนักถึงความสำคัญในการรับ-
 รับผิดชอบนิเทศนักศึกษาพยาบาล จึงใ้รศึกษาดังกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาล
 ของพยายามประจำการ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ว่าพยายามประจำการมีความ-
 คาดหวังที่จะปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลมากน้อยเพียงใด และสามารถ
 ปฏิบัติจริงได้เพียงใด และทำการศึกษาวานักศึกษาพยาบาลมีความคาดหวังและได้รับ
 การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศจากพยายามประจำการมากน้อยเพียงใด
 ซึ่งจะสะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพและทิศทางของการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษา-
 พยาบาล อันจะเป็นประโยชน์แก่ฝ่ายบริหารและฝ่ายการศึกษายามบาลในการจัด
 ใหม่หรือปรับปรุงการร่วมมือระหว่างทั้งสองฝ่าย นับตั้งแต่ระดับปฏิบัติการ คือ
 พยายามประจำการ อาจารย์พยาบาล ตลอดจนนักศึกษาพยาบาลผู้รับการนิเทศ
 ได้อย่างเหมาะสม เพื่อคุณภาพในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้บนหอผู้ป่วยรวมทั้ง
 การนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยายามประจำการ ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่นักศึกษา
 พยาบาลตลอดจนผู้มารับบริการพยาบาล อันจะเป็นผลแก่ความก้าวหน้าของวิชาชีพ
 พยาบาลต่อไป

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. ศึกษาความคาดหวังและการรับรู้การปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการ และนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ
2. เปรียบเทียบความคาดหวังของพยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาล และเปรียบเทียบการรับรู้การปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ
3. เปรียบเทียบระหว่างความคาดหวังและการรับรู้การปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาล เกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ
4. เปรียบเทียบความคาดหวังและการรับรู้การปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน เกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการเอง

ปัญหาของการวิจัย

1. พยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาลมีความคาดหวังและมีการรับรู้การปฏิบัติจริง เกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการมากน้อยเพียงใด
2. พยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาลมีความคาดหวังเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการแตกต่างกันหรือไม่ และมีการรับรู้การปฏิบัติจริงแตกต่างกันหรือไม่
3. ความคาดหวังและการรับรู้การปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการแตกต่างกันหรือไม่

4. พยายามประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคาดหวังเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการเอง แตกต่างกันหรือไม่ และมีการรับรู้การปฏิบัติจริงที่แตกต่างกันหรือไม่

แนวเหตุผลและสมมติฐานการวิจัย

สาคร พุทธรูป (2522 : 88) ได้ศึกษาเรื่อง "ความต้องการของพยาบาลที่จะมีส่วนร่วมในกิจกรรมวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ สังกัดมหาวิทยาลัย" พบว่า พยาบาลประจำการมีความต้องการที่จะนิเทศการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับมาก ส่วนนักศึกษาพยาบาลนั้นได้เสนอว่า หัวหน้าหอผู้ป่วยและพยาบาลประจำการ ควรให้คำแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลขณะฝึกปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด (สุพร พูลสุข 2515) แสดงว่า นักศึกษาพยาบาลก็ต้องการ การนิเทศจากพยาบาลประจำการ เช่นกัน แต่เนื่องจากพยาบาลประจำการมีงานหลักคือ การให้บริการพยาบาลแก่ประชาชน จึงอาจนิเทศนักศึกษาพยาบาลได้ไม่เต็มที่ตามที่คาดหวังไว้ และนักศึกษาพยาบาลมีความคิดเห็นว่า พยาบาลประจำการ เอาใจใส่และเป็นที่ปรึกษาให้ความรู้ได้ในระดับคะแนนปานกลาง (กนกพร สุคำวัง 2522) แสดงถึงผลการปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการในการนิเทศนักศึกษาพยาบาลและที่นักศึกษาพยาบาลได้รับรู้มีแนวโน้มต่ำกว่าที่คาดหวังไว้เช่นเดียวกัน จึงตั้งสมมติฐานว่า

1. พยาบาลประจำการและนักศึกษาพยาบาลมีความคาดหวังเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ ไม่แตกต่างกัน และมี การรับรู้การปฏิบัติจริงไม่แตกต่างกัน

จากผลการศึกษาของ สาคร พุทธรูป (2522 : 88) ที่ว่า พยาบาลประจำการมีความต้องการที่จะนิเทศการฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลอยู่ในระดับมาก แต่เนื่องจากมีงานหลักคือ การให้บริการพยาบาลแก่ประชาชนดังกล่าว อาจทำให้การนิเทศนักศึกษาพยาบาลได้ไม่เต็มที่ แสดงถึงความไม่สอดคล้องกันระหว่างความคาดหวังและการปฏิบัติจริงของพยาบาลประจำการ จึงตั้งสมมติฐาน ดังนี้

2. พยายามประจำการมีความคาดหวังและมีการรับรู้การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของตนเองแตกต่างกัน

การที่นักศึกษาพยาบาลได้เสนอแนะว่า หัวหน้าหน่วยช่วยและพยายามประจำการควรให้คำปรึกษาแนะนำช่วยเหลือนักศึกษาพยาบาลในการฝึกปฏิบัติงานอย่างใกล้ชิด (สุทร พูลสุข 2515) แต่ที่นักศึกษาพยาบาลเห็นว่า พยายามประจำการเอาใจใส่และเป็นທີ່ปรึกษาให้ความรู้ได้ในระดับคะแนนปานกลาง (กนกพร สุคำวัง 2522) แสดงถึงความคาดหวังอย่างมากของนักศึกษาพยาบาลที่จะได้รับการนิเทศจากพยาบาลประจำการ แต่ได้รับการนิเทศจากพยาบาลประจำการเพียงระดับปานกลางเท่านั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานว่า

3. นักศึกษาพยาบาลมีความคาดหวังและมีการรับรู้การปฏิบัติจริงเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการแตกต่างกัน

นอกจากนี้ สาคร พุทธรูป (2522 : 66) ยังได้ศึกษาอีกว่าความต้องการด้านการสอนภาคปฏิบัติของพยาบาลที่มีประสบการณ์ในการทำงานแตกต่างกัน คือ 1-5 ปี และ 6 ปีขึ้นไป ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่า พยาบาลที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานแตกต่างกันมีความต้องการหรือความคาดหวังที่เหมือนกัน แต่ สวัสดิ์ สุคนธ์รังษี (2517 : 10-14) ได้กล่าวไว้ว่า ความสามารถของบุคคลในการปฏิบัติกิจกรรมใด ๆ ก็ตาม ย่อมแตกต่างกันขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เช่น วุฒิภาวะ สภาพแวดล้อม ประสบการณ์ การเรียนรู้ การศึกษา ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

4. พยาบาลประจำการที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 2-5 ปี และ 5 ปีขึ้นไป มีความคาดหวังเกี่ยวกับกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการเองไม่แตกต่างกัน แต่มีการรับรู้การปฏิบัติจริงแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้สำรวจทัศนคติการรับรู้ของพยาบาลประจำการที่ปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และนักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ปีการศึกษา 2528

ของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ซึ่ง
ฝึกปฏิบัติงานในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ทั้งกล่าวในขณะนั้น และ
วิทยาลัยพยาบาลเหล่านี้เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ และมีนักศึกษาพยาบาล
สำเร็จหลักสูตรนี้อย่างน้อย 1 รุ่น

2. แบบสอบถามสำหรับการวิจัยครั้งนี้จะครอบคลุมเฉพาะกิจกรรมการ-
นิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ 4 ด้าน คือ การตรวจตราดูแล
การสอน การให้คำปรึกษาแนะนำ และการร่วมมือปฏิบัติงานทั้งในเวลาราชการและ
ยามวิกาล

ขอทบทวนเบื้องต้น

ความแตกต่างตามลักษณะการปฏิบัติงานของพยาบาลประจำการ การ-
บริหารงาน หน้าที่ความรับผิดชอบ ตลอดจนระบบการศึกษาของหน่วยงานที่กลุ่ม
ตัวอย่างปฏิบัติงานหรือศึกษาอยู่ ไม่ถือว่ามีความอิทธิพลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการปฏิบัติ
กิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

ความคาดหวัง หมายถึง ความต้องการ ความรู้สึก ความคิดเห็นเฉพาะ
ตัวบุคคลที่สนองต่อคำถามในแบบสอบถามฉบับนี้ โดยไม่มีผู้วินิจฉัยว่าถูกหรือผิด

การรับรู้การปฏิบัติจริง หมายถึง การรับรู้ของพยาบาลประจำการและ
ของนักศึกษาพยาบาลเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศนักศึกษาพยาบาลของ
พยาบาลประจำการเองในแบบสอบถามฉบับนี้

กิจกรรมการนิเทศ หมายถึง กิจกรรมที่พยาบาลประจำการได้กระทำต่อ
นักศึกษาพยาบาล ขณะที่นักศึกษาพยาบาลฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ช่วยให้เกิดการ
เรียนรู้ สามารถนำความรู้ภาคทฤษฎีไปสู่การปฏิบัติจริงได้อย่างถูกต้อง และเกิด
ทักษะอันจะนำไปสู่การปฏิบัติวิชาชีพที่ดีต่อไป ซึ่งกิจกรรมเหล่านี้อยู่ในขอบเขตที่

พยาบาลประจำการสามารถกระทำได้โดยไม่ขัดต่อกรปฏิบัติงานของตนเองและ
 นักศึกษาพยาบาลสามารถสังเกตเห็นได้ ในการวิจัยครั้งนี้จะหมายถึงกิจกรรม
 4 อย่าง คือ การตรวจตราดูแล การสอน การให้คำปรึกษาแนะนำ
 และการร่วมมือปฏิบัติงาน

การตรวจตราดูแล หมายถึง การที่พยาบาลประจำการได้สำรวจความรู้
 ความสามารถ และประสบการณ์ที่คาดหวังว่านักศึกษาพยาบาลควรได้รับ ตลอดจน
 การฝึกปฏิบัติงานและปัญหาของนักศึกษาพยาบาลบนหอผู้ป่วย การสำรวจนี้มีวัตถุประสงค์
 ประสงค์เพื่อให้ได้ข้อมูลที่จะช่วยในการมอบหมายงานแก่นักศึกษาพยาบาล ให้คำ-
 ปรึกษา แนะนำหรือสอน หรือให้ความร่วมมือในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการตรวจสอบ
 งานของนักศึกษาพยาบาลด้วย วิธีการสำรวจทำได้โดยการสังเกต การตรวจงาน
 หรือซักถามพูดคุยกับนักศึกษาพยาบาลขณะกำลังให้การพยาบาล

การสอน หมายถึง การที่พยาบาลประจำการสอนหรืออธิบาย หรือให้
 ความรู้แก่นักศึกษาพยาบาลโดยมุ่งหมายให้ปฏิบัติงานโดยรู้ความรู้อย่างมี
 เหตุผลและเหมาะสมกับผู้ป่วยแต่ละราย วิธีการสอน หรือให้ความรู้มีหลายแบบ
 เช่น การสอนข้างเตียงผู้ป่วย การประชุมปรึกษาทางการพยาบาล การสาธิต
 หรือการแสดงบทบาทที่ถูกต้องของพยาบาลวิชาชีพ

การให้คำปรึกษาแนะนำ หมายถึง การที่พยาบาลประจำการให้ข้อมูลแก่นัก
 ศึกษาพยาบาลเพื่อเป็นการชี้แนะแนวทางใหม่การตัดสินใจ มีการริเริ่มกิจกรรม
 การพยาบาลหรือมีการแก้ไขปัญหาการพยาบาลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

การร่วมมือปฏิบัติงาน หมายถึง การที่พยาบาลประจำการช่วยเหลือ
 นักศึกษาพยาบาลขณะที่นักศึกษาพยาบาลฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย ตลอดจนการให้
 ความร่วมมือทุกประการ เพื่อให้การฝึกปฏิบัติงานของนักศึกษาพยาบาลได้สำเร็จตาม
 วัตถุประสงค์ของการศึกษาภาคปฏิบัติ การร่วมมือปฏิบัติงานจะกระทำเมื่อพยาบาล-
 ประจำการ เห็นว่านักศึกษาพยาบาลต้องการ การช่วยเหลือแนะนำอย่างใกล้ชิด

นักศึกษาพยาบาล หมายถึง นักศึกษาพยาบาลปีที่ 3 ปีการศึกษา 2528

ของวิทยาลัยพยาบาลในสังกัดกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ซึ่ง
เปิดสอนหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ และมีนักศึกษาสำเร็จหลักสูตรนี้ไปแล้วอย่างน้อย
1 รุ่น (มีทั้งหมด 10 แห่ง)

หลักสูตรพยาบาลศาสตร์ หมายถึง หลักสูตรการศึกษาพยาบาลระดับพื้น-
ฐานของกองงานวิทยาลัยพยาบาล กระทรวงสาธารณสุข ที่มีระยะเวลาเรียน 4 ปี
โดยรับผู้ที่จบมัธยมปลายหรือเทียบเท่า และเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วจะได้รับวุฒิ
การศึกษา คือ ประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ (ระดับวิชาชีพ) เทียบเท่าปริญญาตรี

พยาบาลประจำการ หมายถึง พยาบาลวิชาชีพที่สำเร็จหลักสูตรพยาบาล-
ศาสตร์ ได้รับประกาศนียบัตรพยาบาลศาสตร์ เทียบเท่าปริญญาตรี หรือปริญญาตรี
โคเซ็นหะเบียนประกอบโรคคือสาขาการพยาบาล ปฏิบัติงานพยาบาลแก่ผู้ป่วยโดย
ตรงทั้งในเวลาราชการและยามวิกาล ประจำหอผู้ป่วยแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม
สูติ-นรีเวชกรรม และกุมารเวชกรรม ที่มีนักศึกษาพยาบาล (หลักสูตรพยาบาล-
ศาสตร์) ฝึกปฏิบัติงานอยู่ และมีประสบการณ์ในการทำงานตำแหน่งพยาบาลประจำ-
การมาแล้วอย่างน้อย 2 ปี (ไม่นับรวมหัวหน้าหอผู้ป่วย และรองหัวหน้าหอผู้ป่วย)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

ผลของการวิจัยที่ไ้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารฝ่ายบริการพยาบาล โดย
เฉพาะพยาบาลประจำการ ให้นำไปจัดแนวทางที่ชัดเจนในการปรับปรุงกิจกรรมการ-
นิเทศนักศึกษาพยาบาลของพยาบาลประจำการ โดยร่วมมือกับผู้บริหารฝ่ายการศึกษา
พยาบาล ตลอดจนอาจารย์พยาบาล เพื่อให้การปฏิบัติกิจกรรมการนิเทศนั้น ๆ ใ้ผล
เป็นไปตามความคาดหวังของทั้งสองฝ่าย